

Men er der ikke en mellemvej? Er det, vi skal ønske os, ikke i virkeligheden som konsekvens af dette, at vi giver bistand, fordi vi kan være med til at flytte eller at påvirke holdninger hos regeringer og magthavere? Det vil sige, at vi kan kræve en god regeringsførelse og tro på, at hvis vi har en god regeringsførelse, så smitter denne holdning af i resten af samfundet. Mens vi så til gengæld omvendt må sige, at hvis regeringen ikke viser vilje til at ville overholde menneskerettighederne, herunder religionsfrihed, ja, så må det kunne få konsekvenser, så må vi kunne komme i den situation, at vi siger, at nu må vi afbryde samarbejdet, nu må vi stoppe med bistanden.

Historien har lært os, at krænker man én menneskerettighed, så følger de andre snart efter. Så vi skal stå fast på alle menneskerettigheder, herunder religionsfriheden. Krænkelser skal have konsekvenser for vor politik, ikke mindst vor bistandspolitik.

I Det Konservative Folkeparti bakker vi naturligvis op om arbejdet for menneskerettigheder og religionsfrihed i alle internationale traktater, erklæringer, resolutioner, i FN, EU, Europarådet, OSCE og alle andre sammenhænge som nævnt i ministerens redegørelse.

Det Konservative Folkeparti har altid forsvaret og kæmpet for menneskerettighederne, og det vil vi fortsat gøre, thi de er forudsætningen for et værdigt menneskeliv. Det er ikke fremskridt for menneskerettigheder, når millioner af mennesker fortsat forfølges på grund af deres tro.

På baggrund af det, jeg har sagt her, vil jeg gerne tilkendegive, at Det Konservative Folkeparti agter at stemme for det stillede forslag til vedtagelse.

Margrete Auken (SF):

Så lad mig lige sige, så jeg ikke glemmer det, at det gør SF også, så det ser ud, som om vi får en stor bredde om det.

Men det er nogle andre ting, som jeg har lyst til at få fremhævet. Jeg vil dog lige understrege, at, som det også er sagt fra mange sider – og jeg vil gerne takke ministeren for såvel redegørelsen som besvarelsen i dag – her gøres tydeligt opmærksom på, at religionsfrihed er en vigtig bestanddel af menneskerettighederne. Og den skal sikres, ikke fordi den er finere eller stærkere end de andre rettigheder, men fordi den måske i højere grad end meget andet, vi har inden for

menneskerettighederne, er følelsesmæssigt meget voldsom.

Det er religionen, der bliver brugt ikke mindst til at tyrannisere andre. Vi ser jo her i Danmark, hvordan en meget forvansket udgave af folkekirkekrænkelse bruges som et våben imod andre religioner. Det ser vi her – vi kan høre det her i Folketinget ved debatter indimellem.

Det bliver voldsomt meget stærkere, når det får en religiøs ikklædning, især hvis det måske oven i købet kommer fra mennesker, der faktisk er religiøse. Det er vi ikke helt så plaget af her. Men vi kan se, i hvor høj grad det kommer til at spille ind som en voldsom krænkelse, og omvendt kan vi altså se, at i de lande, hvor det er muligt at få religionerne til at leve i accept og oven i købet måske endda i dialog og samspil med hinanden, er der gennemgående også et meget mere afslappet forhold til andre.

Vi ser det jo i England, som jo er en dramatisk kontrast til f.eks. Nordirland, hvor der er virkelig voldsomme religiøse konflikter, og hvor jeg tror, at det er rigtigt, som udenrigsministeren også understregede i sin besvarelse, at det meget ofte er dække for nogle andre ting. Men det bliver bare så voldsomt, når det får den religiøse ikklædning.

Altså det, som det er vigtigt for os at understrege, er, at når religionsfriheden er så betydningsfuld, så er det jo meget ofte, fordi det religiøse bliver brugt til at tyrannisere andre. Altså det foregår i det religiøses navn, og derfor er der en balancegang, der skal opelskes her, men altså også den form for tolerance, som ikke er en afslappet alting kan være lige godt-tolerance, men den form for forståelse af religionerne, som gør, at det bliver et intet samspil og en dialog med hinanden, og der er menneskerettighedernes insisteren på også religionsfriheden vigtig.

Det er jo, som det også blev sagt af udenrigsministeren, ofte med religionen i hånd, at man undertrykker andre menneskerettigheder. Kvindeundertrykkelsen er blevet nævnt, og jeg synes, det er vigtigt, at vi får fastholdt dette også.

(Afbrydelse). Det er lidt irriterende, at I står og snakker lige neden for, kan I ikke lige... Vi er så få herinde, at al samtale bliver fælles.

Det er blevet sagt nogle gange, og det er allerede blevet sagt her under debatten, at vi ikke kan have med samarbejdslande at gøre, som undertrykker menneskerettighederne.

Jeg tror, vi skal være meget forsigtige med at komme med den holdning. Jeg tror, vi tværtimod skal understrege, at det hele tiden skal